

Cursief#2: Veldwerk

Op de laatste zondag van september was het weer zover. Veldwerk.

Mijn personage B. brengt de nacht door op het toilet van een trein. Omdat ik over te weinig details beschik voor mijn verhaal, moet ik op onderzoek uit. Uiteraard zijn er praktische en financiële grenzen aan mijn experimenten. Ik nam me bijgevolg voor een kwartier door te brengen op de WC van de trein Mortsel-Leuven. Als mijn observatie mislukte, zou een bezoek aan museum M mijn namiddag alsnog goedmaken.

De IC-trein zat afgeladen vol studenten. Mijn timing was slecht. De start van het nieuwe academiejaar. Als ik opstond, zou zo'n jongmens gegarandeerd mijn plaats inpikken. Dus stelde ik mijn onderzoek uit tot de terugreis.

Een goede beslissing. 's Avonds schoot ik de hoofdvogel van alle treinen. Zelden zie je nog zo'n aftands exemplaar. Een boemel, grandioos beklad met graffiti in zuurstokkleuren. Het toilet paste volledig in het plaatje van mijn verhaal. Goor.

Zo zat ik op het deksel van die WC heen en weer te schudden. Met zicht op de smerige lavabo, vol aangekoekt vuil. Uit de wiebelende kraan, sijpelde een pietluttig straaltje bruinig water. Vermoedelijk ondrinkbaar. Rond de vuilbak die uitpuilde van de grauwe servetten, dartelden fruitvliegjes. Iemand had in een amoureuze bui opzichtige genitaliën op de spiegel geklad.

B. telt de spoorpalen die langs het melkwitte raampje voorbij flitsen. Het ritmische pedoem, pedoem werkt slaapverwekkend. Ze dommelt in. Plots slingert het ijl gefluit van een voorbischietende trein, haar met een klap terug in de realiteit.

Op de bekraste muren zaten stickers. Slordig over elkaar heen geplakt, maar niettemin veelkleurig aanwezig. Dit hok van een vierkante meter moet sommige reizigers dierbaar zijn. Waarom laat je er anders trofeeën van een festival achter?

De vochtige warmte parelde op mijn voorhoofd. Het verluchttingsrooster onderin de deur was dicht gekleefd was met roze plakken kauwgom. Ik bestudeerde het pedaal voor het doorspoelen van het toilet. Een merkwaardige techniek die je enkel in treinen ziet. Met de hak van mijn laars drukte ik op de dop midden in de slappe rubberen schijf. Onder het deksel hoorde ik het razen van het geopende gat.

B. ziet hoe de tot een prop gebalde liefdesbrief met een zuigend geluid wegschiet op de sporen.

Er werd driftig op de deur gebonsd. Een dronkaard met zijn broek tot op zijn knieën, sleurde mij het toilet uit. Hij moest er al een tijdje gestaan hebben.

Ik installeerde mij terug op de simili lederen bank. Terwijl de achtertuinen voorbischoven, formuleerde ik mijn openingszin. *B. proeft de indringende ammoniakgeur als kristallen op haar lippen.*